

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/194040,Zmarl-Benedykt-Czuma-dzialacz-opozycji-PRL.html>
29.04.2024, 07:25

Zmarł Benedykt Czuma, działacz opozycji PRL

Benedykt Czuma był m.in. jednym z doradców Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego. W 2016 został Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności. Zmarł w wieku 82 lat.

Uroczystości pogrzebowe rozpoczną się 21 listopada (wtorek) o godzinie 13.00 w kościele pw. Najświętszego Sakramentu w Łodzi. Następnie o godzinie 14.15 Benedykt Czuma zostanie pochowany na cmentarzu Św. Rocha przy ul. Zgierskiej 141.

Benedykt Czuma, ur. 27 stycznia 1941 w Niepołomicach. Absolwent Politechniki Warszawskiej. W 1965 r. współtworzył tajną organizację niepodległościową „Ruch”, w ramach której m.in. należał do nieformalnego zespołu kierującego, przewodził środowisku łódzkiemu, uczestniczył w zjazdach oraz przygotowaniach do podpalenia Muzeum Lenina w Poroninie.

Benedykt Czuma (fot. AIPN)

20 czerwca 1970 r. – aresztowany i osadzony w Areszcie Śledczym Warszawa-Mokotów. Wyrokiem Sądu Wojewódzkiego dla m. st. Warszawy skazany na karę 6 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w Zakładzie Karnym w Strzelcach Opolskich do chwili zwolnienia na mocy amnestii we wrześniu 1974 r. W 1977 r. ponownie zaangażował się w działalność opozycyjną – przystąpił do Nurtu Niepodległościowego oraz Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela. W latach 1977–1981 w ramach ROPCiO był m.in. członkiem Rady Sygnatariuszy,

organizował spotkania Klubu Swobodnej
Dyskusji i prowadził Punkt Konsultacyjno-
Informacyjny.

Od września 1980 r. należał do NSZZ „Solidarność”, którego struktury współtworzył w miejscu pracy – Zakładzie Doświadczalnym Techniki Medycznej w Łodzi, gdzie pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Komitetu Założycielskiego, a następnie Komisji Zakładowej. Był jednym z doradców Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego, a w maju 1981 r. wszedł w skład Zarządu Regionalnego NSZZ „Solidarność” Ziemi Łódzkiej, uczestniczył jako delegat w I Krajowym Zjeździe Delegatów w Gdańsku.

13 grudnia 1981 r. został internowany, do 8 lipca 1982 r. przebywał w ośrodkach odosobnienia w Łęczycy i Łowiczu. Po wyjściu na wolność przewodniczył tajnej Komisji Zakładowej „Solidarności” w ZDTM. W drugiej połowie lat 80. współpracował z jawnym Prezydium Zarządu Regionalnego Ziemi Łódzkiej. W latach 1970–1988 podlegał inwigilacji ze strony Służby Bezpieczeństwa.